Ἀθῆναι Κυριακὴ 28 Ὀκτωβρίου 1912 — Ἔτος Ε' Περίοδος Γ' Ἀριθμὸς φύλλου 6,214

ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 16 ΕΞΑΜΗΝ. » 8 — ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 28 ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΦΡ. 33 — ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒαΙ ΚΑΤ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΚΡΙΠ-ΑΘΗΝΑΣ ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 139

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5 — ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 7 — ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

ΥΠΕΓΡΑΦΗ Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΡΑΜΠΟΥΡΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ

ΗΧΜΑΛΩΤΙΣΘΗΣΑΝ 25,000 ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ. Ο ΡΑΚΤΙΒΑΝ ΕΙΣ ΘΕΣΝΙΚΗΝ

Η ΑΥΣΤΡΙΑ ΚΑΙ Η ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἡ Αὐστρία πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ ἕνωσις τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ ὁ σημερινὸς πόλεμος ἠλλαξε τὴν σκηνοθεσίαν ἐν τῇ Χερσονήσῳ καὶ ὅτι τὸ ἐμμένειν εἰς τὴν παλαιὰν πολιτικὴν καὶ εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Μοναρχίας ὅσον ἀφορᾷ τὸν Αἶμον εἶνε πλάνη τῆς ὁποίας αἱ συνέπειαι δύνανται νὰ ὦσιν ἀνυπολόγιστοι. Τὸ ὅτι ἡ Αὐστρία εἶχεν ἀνέκαθεν ἐδαφικὰς βλέψεις ἐπὶ τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἵμου εἰς οὐδένα εἶνε μυστικόν. Ἀφ' ἧς ἔθεσε τὴν πρωτοπορείαν αὐτῆς ἐν τῷ Αἵμῳ διὰ τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης τὰ πάντα ἐμηχανεύθη, ὅπως ἐμποδίσῃ μὲν πᾶσαν ἐπικοινωνίαν καὶ ἕνωσιν τῶν δύο Σερβικῶν κρατῶν, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου, καταδικάσῃ δὲ τὴν Σερβίαν εἰς τὸν δι' ἀσφυξίας θάνατον. Καὶ ἂν ἡ Σερβία ἠδυνήθη νὰ ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν προσπαθειῶν τούτων, τοῦτο ὀφείλεται ὁμολογουμένως εἰς τὴν μεγάλην ζωτικότητα τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ, ποῦθ' ὅπερ ὡμολόγησαν ἐχθροί τε καὶ φίλοι τῶν Σέρβων. Ὅταν κατηρτίσθη τὸ μεταρρυθμιστικὸν πρόγραμμα τῆς Μυρστέργης, ἡ Αὐστροουγγαρία δι' ἰδιαιτέρων ἐνεργειῶν ἐπέτυχε ν' ἀποκλεισθῇ ἐξ αὐτοῦ ἡ Παλαιὰ Σερβία, διὰ μυρίων δὲ ὅσων ἐνεργειῶν προσεπάθησε νὰ καταστήσῃ δυσκολωτέραν τὴν θέσιν τῶν Σερβικῶν πληθυσμῶν τοῦ διαμερίσματος τούτου. Πράγματι δὲ ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Χαμίτ ἡ θέσις τῶν Σέρβων ἐν τῇ Παλαιᾷ Σερβίᾳ κατέστη ἀφόρητος. Ἐγκαταστάσεις Ἀρναουτῶν, δολοφονίαι, ἐξοντώσεις, ἀφαιρέσεις ἰδιοκτησιῶν ἀπὸ τῶν Σέρβων χωρικῶν, σφαγαὶ καὶ ἐρημώσεις, δηώσεις, ἤγαγον τοὺς δυστυχεῖς τούτους πληθυσμοὺς εἰς ἀπόγνωσιν. Ἡ Σερβία, ἧς τὸ ἐθνικὸν μέλλον συνδέεται μετὰ τῆς τύχης τῆς Παλαιᾶς Σερβίας, δὲν ἠδύνατο ν' ἀνεχθῇ τὴν κατάστασιν ταύτην χωρὶς νὰ παραιτηθῇ τῶν οὐσιωδεστέρων στοιχείων τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῆς μέλλοντος. Ἀπὸ πέντε ἤδη ἐτῶν αἱ διάφοροι Σερβικαὶ κυβερνήσεις προέβησαν εἰς ἐπανειλημμένα διαβήματα τόσον παρὰ τῇ Πύλῃ ὅσον καὶ παρὰ ταῖς μεγάλαις Δυνάμεσιν, ὅπως ἐπιτευχθῇ κανονικὴ ἐφαρμογὴ τῶν Τουρκικῶν νόμων ἐν τῇ Παλαιᾷ Σερβίᾳ, τόσον πρὸς τὸ συμφέρον τῶν Σερβικῶν πληθυσμῶν, ὅσον καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς Τουρκίας. Ἀλλ' ἡ κακοπιστία τῆς Πύλης εὕρισκεν ὑποστήριξιν εἰς τὰς ἐκ Βιέννης ἐνθαρρύνσεις καὶ ἡ κατάστασις ἐπεδεινοῦτο. Ἐσχάτως ὁ κάγκελλάριος τῆς δυαδικῆς μοναρχίας κόμης Μπέρτχολδ προέβη εἰς τὰς γνωστὰς προτάσεις περὶ αὐτοδιοικήσεως τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐθνοτήτων. Εἰς τὰς προτάσεις ταύτας τόσον οἱ Σέρβοι ὅσον καὶ τὰ ἄλλα κράτη τοῦ Αἵμου διεῖδον εὐλόγως τὴν πρόθεσιν δημιουργίας μιᾶς αὐτονόμου Ἀλβανίας, ἥτις θὰ περιελάμβανε τὴν Παλαιὰν Σερβίαν, τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς Μακεδονίας καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἤπειρον (βιλαέτιον Κοσσυφοπεδίου, Μοναστηρίου, Ἰωαννίνων, καὶ Σκόδρας). Ἡ Σερβία, ἥτις ἀρκετὰ ἤδη εἶχε πρωθῆ ἐκ τῆς προσαρτήσεως τῶν πρὸς βορρᾶν Σερβικῶν ἐπαρχιῶν Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, ἦτο ἀποφασισμένη πλέον νὰ μὴ ἀνεχθῇ τοιαύτην περίτμησιν τῶν ἐθνικῶν αὐτῆς δικαίων.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα κράτη τοῦ Αἵμου διεῖδον ὅτι διέτρεχον τὸν αὐτὸν κίνδυνον, ὅτι δὲ διὰ τῆς καταπατήσεως τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν δικαίων καὶ τῆς δημιουργίας αὐτονόμου Ἀλβανίας κατὰ τὸ Αὐστριακὸν σχεδιάγραμμα παρεσκευάζετο ἡ κάθοδος τῆς Αὐστρίας καὶ νέα ὑποδούλωσις τοῦ Αἵμου. Τοῦτο προεκάλεσε μίαν ὥραν ταχύτερον τὸν συνασπισμὸν αὐτῶν καὶ ἐνόμισαν ὅτι προκειμένου περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν ὁμοφύλων των ἀναγκαῖον θὰ ἦτο νὰ ἠκούετο πρωτίστως ἡ γνώμη αὐτῶν.

Καὶ προέβησαν εἰς τὸ γνωστὸν πρὸς τὴν Πύλην διάβημα περὶ τῶν κατὰ τὴν γνώμην των ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων, ὅπερ προεκάλεσε τὸν παρόντα πόλεμον.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου τούτου ἤλλαξαν ἐντελῶς τὰ πράγματα. Σήμερον οὐδὲ σκιὰ τουρκικῆς ἐξουσίας ὑπάρχει ἐν Εὐρώπῃ, ἡ Παλαιὰ δὲ Σερβία, ἡ Μακεδονία καὶ αὐτὴ ἡ Θράκη εἶνε πλέον ἐλεύθεραι. Αἱ χῶραι, αἱ ὁποῖαι ἀνῆκον εἰς τοὺς λαοὺς τοῦ Αἵμου καὶ αἵτινες πρὸ πέντε αἰώνων ἡρπάγησαν ὑπὸ τοῦ κατακτητοῦ, ἀνεκτήθησαν ἤδη ὑπ' αὐτῶν διὰ τῶν ὅπλων των καὶ τοῦ αἵματος των. Ἡ θλιβερὰ ἱστορία τῶν Τούρκων ἐν Εὐρώπῃ ἔλαβε τέλος, οὐδεμία δὲ δύναμις τοῦ κόσμου δύναται σήμερον νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς ἐλευθερωτὰς καὶ τοὺς ἐλευθερωθέντας νὰ ἀνεχθῶσι τὴν ἐπανίδρυσιν τοῦ κράτους τοῦ Σουλτάνου.

Συνεπῶς εἰς τὰς ξένας βλέψεις καὶ τὴν ξένην προστασίαν ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου ἐτέθη τελεία καὶ παῦλα, ἡ δὲ Εὐρώπη πρέπει νὰ εἶνε εὐχαριστημένη ὅτι ἀπηλλάξαμεν αὐτὴν τοῦ πολυθρυλήτου Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ὅπερ δι' αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἦτο πάντοτε σπάθη Δαμοκλέους. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Αὐστρίαν οὐδεὶς ὑποτιμᾷ καὶ οὐδεὶς ἔχει διάθεσιν ν' ἀρνηθῇ τὰ οἰκονομικὰ αὐτῆς συμφέροντα, πρώτιστα δὲ ὅλων ἡ Σερβία, ἥτις θὰ εἶνε πρόθυμη νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν καὶ εἰς ἀγαθὰς γειτονικὰς σχέσεις μετὰ τῆς δυαδικῆς μοναρχίας.

Ἄλλως τε τὰ συμφέροντα ταῦτα περισσότερον θ' ἀναπτυχθῶσιν ὑπὸ πολιτικὸν ἀγαθῆς διοικήσεως εἰς τὰς ἐλευθερωθείσας χώρας, αἵτινες θ' ἀποβῶσι μεγάλαι ἀγοραὶ καὶ κέντρα διεθνοῦς ἐμπορίου. Τώρα ἀκριβῶς αἱ χῶραι αὗται δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀνοίγονται εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον, οἱ δὲ Εὐρωπαῖοι, μάλιστα δὲ οἱ Αὐστριακοὶ θὰ εὕρωσιν ἐν αὐταῖς οἱονεὶ νέας ἀγορὰς πρὸς κατανάλωσιν τῶν προϊόντων αὐτῶν καὶ διάθεσιν τῶν κεφαλαίων των.

Ἡ εἰλικρίνεια συνεπῶς, ἡ ἐδαφικὴ ἀνιδιοτέλεια καὶ τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα ὑπαγορεύουσιν εἰς τὴν Αὐστρίαν ν' ἀποδεχθῇ τὸ δημιουργηθὲν διὰ τοῦ πολέμου νέον καθεστὼς, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε ζήτημα εἶνε ἂν δύναται νὰ μεταβάλῃ πλέον ἔστω καὶ πανευρωπαϊκὸς πόλεμος, ὃν ἀντίθετος στάσις τῆς δυαδικῆς μοναρχίας ἠδύνατο ἀναμφιβόλως νὰ προκαλέσῃ.

Ἡ ἔξοδος τῆς Σερβίας πρὸς τὴν θάλασσαν εἶνε δι' αὐτὴν ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου, ἡ μόνη δὲ θάλασσα εἰς τὴν ὁποίαν δύναται καὶ δικαιοῦται νὰ κατέλθῃ ἡ Σερβία εἶνε ἡ Ἀδριατική. Ἡ Αὐστρία ἐπέτυχε ἅπαξ ν' ἀνακόψῃ τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν ταύτην κάθοδον τῆς Σερβίας διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης. Δὶς δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ, ἡ δὲ ἐφεύρεσις τῆς διεθνοποιήσεως τῆς Θεσσαλονίκης δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀπατήσῃ οὐδένα, μάλιστα δὲ τοὺς συμμάχους τῆς Σερβίας, οἵτινες εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι τί κρύπτεται ὑπὸ τὴν πρότασιν ταύτην.

ΛΝΤ. Θ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

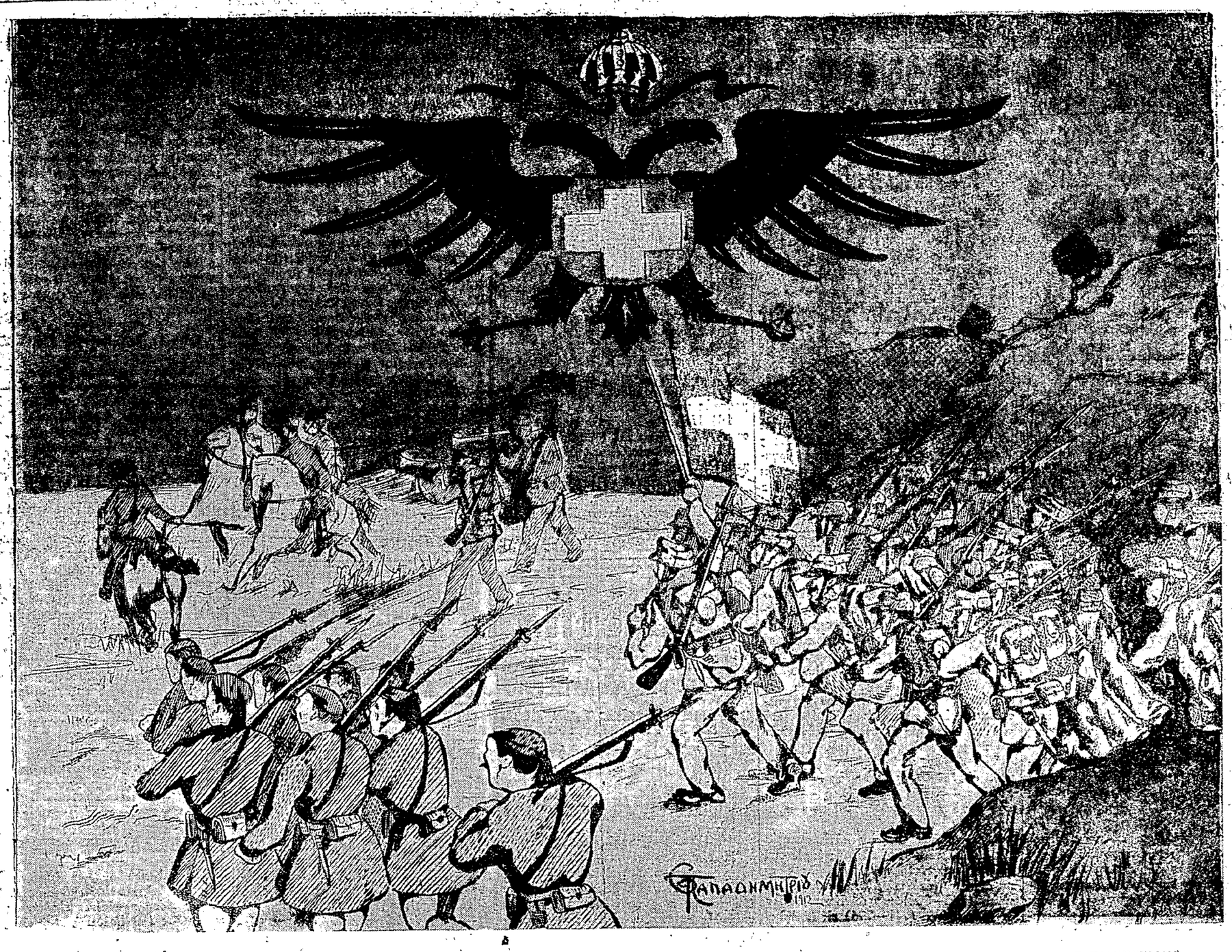

Η ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ (ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΧΙΟΥΜΟΡ

(Ἀπὸ τὴν τελευταίαν «Βερολιναίαν Εἰκονογραφημένην»)

— Χρειάζομαι ἐφέτος ἕνα νέο παλτό μὲ γοῦνα, εἶπεν ἡ σύζυγος τοῦ δημοσίου χειροδίκου.

— Καλά, παιδί μου, ἀπήντησεν ὁ διάσημος ἄνηρ, ἀμέσως θὰ ὁκεηθῶ ποῖος μπορεῖ νὰ βιασθῇ εἰς μίαν ἐγχείρησιν σκωληκοειδίτιδος.

***

Ἐπάγγελμα.

Ἡ χωρική (πρὸς τὸν ἄνδρα της.)— Γιάννη, σήκω λοιπόν. Ἔχει φωτίαν κ' ἐπέρασαν δέκα αὐτοκίνητα τώρα καὶ τὴς κότες δὲν τὴς βγάλαμε ἀκόμη εἰς τὸν δρόμο.

***

Τὸ παιδὶ (πρὸς τὸν μάστορά του.)— Ἕνας κύριος ἦρθε, μάστορα.

— Τί ἤθελε;

— Ἔβριζε φοβερὰ γιὰ τὰ πράγματα ποὺ ἀγόρασεν, ἤταν πολὺ ἄσχημα εἶπε κ' ἤθελε νὰ σοῦ τὴς βρέξῃ.

— Ἐ καλὰ καὶ οὐ τοῦ εἶπες ;

— Λυποῦμαι πολύ, ὁ μάστορας δὲν εἶνε ἐδῶ.

***

Δὲν μοῦ λὲς, παιδί μου, εἶνε κρύο τὸ γερό ;

— Φοβερὰ κρύο.

— Ἀμ' τότε γιατὶ κάνεις μπάνιο σήμερα;

— Γιατί μοῦ τ ὁ ἀπαγόρευεν ὁ πατέρας μου.

***

Ἡ μικρὴ Ἕλλα τὴς ἔφαγε καὶ κλαίει πικρά. Μετ' ὀλίγην ὥραν ἡ μαμᾶ θέλει νὰ τῆς σφουγγίσῃ τὰ δάκρυα, ἀλλ' ἡ μικρὴ Ἕλλα λέγει.

— Μὴ μοῦ τὰ σφουγγίζῃς ἀκόμα, θέλω νὰ κλάψω κι' ἄλλο.

***

Εἰς τὸ μεσαιωνικὸν γραφεῖον.

Ἡ οἰκοδέσποινα.— Τὸ κορίτσι μου ἀρέσει, ἀλλὰ τόσο μεγάλο μισθό, ποὺ ζητεῖ, δὲν μπορῶ νὰ τὸν δώσω.

Ὁ μεσίτης.— Ἐννοῶ.— Θέλετε μ ὑπηρέτριά σ' ὅλα γιὰ τὸ τίποτε.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΕΠΙΝΙΚΙΑ ΤΟΥ ΚΕΡΙ

Χθὲς μὲ τὸν ὡραῖον κ' εὐέλπιδα σι[illegible]κον ἐξέδραμον ἀνὰ τὸ Αἰγαῖον, ὅπου πρ[illegible] περισσοτέραν μου ἀσφάλειαν ἀπεκάθεδυ[illegible]θεσιν ἐπέβην τοῦ ὀθωμανικοῦ τορπιλ[illegible] βόλου «Ἀττάλεια». Οὐδὲν ἑλληνικὸν [illegible]λεμικὸν πλοῖον συνηντήσαμεν, οὐδὲ [illegible] δυναῖον καθ' ὅσον εἶχα ἀναγνώσῃ πρ[illegible]ηγουμένως ἐμβριθῶς τὴν περίπτυσιν [illegible] μερίδα «Μαιέν», ἡ ὁποία εἶχε τὴν [illegible]λωσύνην νὰ μὲ πληροφορήσῃ, ὅτι ὁ πα[illegible]κόβλητος ἑλληνικὸς στόλος ἐκρύβη εἰς Μέγαρα. Τὸ ταξεῖδι ἦτο λαμπρόν, ἡ [illegible] μουσικὴ τοῦ πλοίου ἐπαιάνιζε τὸν Χορ[illegible]γαῦ κ' ἕνας πασσᾶς ἀκουμβησμένος [illegible] τὸν ὦμον μου ἐτέρπετο κ' ἐκρατοῦσε [illegible]ρυθμὸν μὲ τὴν φούντα τοῦ φεσιοῦ [illegible] Ἀλλὰ καὶ ἄλλην εὐχαρίστησιν εἶχεν [illegible] τὸ ταξεῖδι. Καθ' ὁδὸν συνηντήθημεν [illegible] ἕνα ἀπὸ τὰ τουρκικὰ τορπιλλόβατα, τὰ ὁποῖα ὡς γνωστὸν κυριαρχοῦν εἰς τὸ [illegible]γαῖον. Τὸ θωρηκτὸν μᾶς ἐπλησίασεν, [illegible] καμε τεμενὰ καὶ εἶπε.

— Μήπως εἶσθε τορπίλλη;

— Ὄχι, εἴμεθα μολύβι, ἀπήντησε[illegible] «Ἀττάλεια».

— Ὁρίστε λοιπὸν νὰ πάρετε καφέ.

Ὁ καφὲς παρεστέθη εἰς τὸ κατάστ[illegible]μα, ὅπου ἀχθοφόρος μᾶς ἐκόμισε γιὰ [illegible]